

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Paramore, s.r.o.**, IČ 246 59 592, se sídlem Stroupežnického 2328/30, Smíchov Praha 5, zast. Mgr. Janou Čechovou Náplavovou, advokátkou se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, (původně: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu) se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.11.2010, č.j. 13616/10-1500-105418,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 30.12.2010 domáhal přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 2.11.2010, č.j. 13616/10-1500-105418, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti exekučnímu příkazu na přikázání pohledávky dle § 73 odst. 6 písm. a) zákona č. 337/1992 sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „daňový řád“, vydanému Finančním úřadem pro Prahu 5, dne 19.7.2010, pod č.j. 307980/10/005942109657.

S účinností k 1.1.2013 přešla působnost Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu na Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. Soud proto podle ust. § 69 s.r.s. jako s žalovaným dále jednal s tímto orgánem Finanční správy České republiky.

V žalobou napadeném rozhodnutí se uvádí, že exekučním titulem pro vydání exekučního příkazu byl dle § 73 odst. 4 písm. b) daňového řádu zajišťovací příkaz vydaný dne 28.6.2010, pod č.j. 288833/10/005942109657, který nepozbyl ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí platnosti. V rámci vypořádání odvolacích námitek vztahujících se k zajišťovacímu příkazu odvolací orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že žalobci nebyla stanovena daňová

povinnost, ale mu bylo pouze uloženo zajistit ve prospěch správce daně v příkaze uvedenou částku, jejíž vybrání správce daně pokládal za ohrožené. Zajišťovací příkaz je podle zákona o správě daní institutem, který napomáhá k zabezpečení úhrady daňových povinností v době jejich splatnosti a vymahatelnosti a slouží k ochraně práv správce daně zastupujícího v daňovém řízení zájmy státu jako případného věřitele po vyměření daňové povinnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil předmětnou zajištěnou daň ve lhůtě splatnosti, tj. 7. 7. 2010, správci daně v daném případě nezbývalo než tuto daň vymáhat. Žalobcova domněnka, že správce daně měl před vydáním předmětného exekučního příkazu veškeré doklady potřebné k ověření správnosti daňového přiznání k DPH za květen 2010, nemá na vydání exekučního příkazu vliv, neboť vykonatelným exekučním titulem je v daném případě zajišťovací příkaz, který ke dni vydání exekučního příkazu zůstal v platnosti. Ze stejného důvodu nemá na vydání exekučního příkazu vliv ani skutečnost, že vytykáací řízení na DPH za červen 2010 bylo zahájeno až po vydání exekučního příkazu.

Žalobce v podané žalobě předně namítal především nezákonné vydání exekučního příkazu spočívajícího v chybné aplikaci právních předpisů a podstatné vady řízení předcházející žalobou napadenému rozhodnutí. V žalobě dále žalobce popsal okolnosti předcházející vydání zajišťovacího příkazu a v části IV. žaloby polemizuje s důvody rozhodnutí o zajišťovacím příkazu. V části V. uvádí, že považuje za nestandardní vydání zajišťovacího příkazu v době, kdy není ukončeno vytykáací řízení. V bodech 5.2 až 5.12. vznáší námitky proti zajišťovacímu příkazu, žalobce považuje vydání exekučního příkazu za překvapivé, když na ústním jednání dne 1.7.2010 byly obavy správce daně žalobcem odstraněny, takový postup je dle žalobce porušením § 71 d.ř. a 2 odst.1, 2 d.ř., považuje jej za zásah do vlastnického práva, neboť nezákonným zajištěním dosud nestanovené daně omezil podnikání žalobce a způsobil mu škody ve formě ušlého zisku.

Žalobce navrhuje, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí odvolacího orgánu.

V písemném vyjádření k podané žalobě žalovaný zdůraznil, že zajišťovací příkaz, který je dle ust. § 73 odst. 4 písm. b) zákona o správě daní exekučním titulem pro předmětnou daňovou exekuci, nepozbyl ke dni vydání odvoláním napadeného exekučního příkazu platnosti, neboť správcem daně nebyla stanovena daňová povinnost na dani z přidané hodnoty za květen a červen 2010. Zde je nutné uvést, že zajišťovacím příkazem nebyla stanovena daňová povinnost, ale žalobci bylo pouze uloženo zajistit ve prospěch správce daně v příkaze uvedenou částku, jejíž vybrání správce daně pokládá za ohrožené. Zajišťovací příkaz je podle zákona o správě daní institutem, který napomáhá k zabezpečení úhrady daňových povinností v době jejich splatnosti a vymahatelnosti a slouží k ochraně práv správce daně zastupujícího v daňovém řízení zájmy státu jako případného věřitele po vyměření daňové povinnosti. Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil předmětnou zajištěnou daň ve lhůtě splatnosti, tj. 7.7.2010, správci daně v daném případě nezbývalo než tuto daň vymáhat. K nálezu Ústavního soudu sp. zn. 1. ÚS 159/99 žalovaný pouze uvádí, že bylo rozhodováno ve zcela jiné věci (nález se týká práva daňového subjektu být přítomen výsledku svědka) a správce daně ani žalovaný touto rozhodovací činností není v dané věci vázán, neboť na danou věc nijak nedopadá. Žalovaný trvá na svém názoru, že na vydání exekučního příkazu nemá vliv žalobcovo tvrzení, že správce daně měl před vydáním exekučního příkazu veškeré doklady potřebné k ověření správnosti daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za květen 2010 a ani skutečnost, že vytykáací řízení na dani z přidané hodnoty za červen 2010 bylo zahájeno až po vydání exekučního příkazu. Ohledně argumentů týkajících se zajišťovacího příkazu uvedených v bodech 5.4 až 5.15 žaloby žalovaný uvádí, že oprávněnost vydání zajišťovacího příkazu byla předmětem jiného daňového řízení a je předmětem žaloby vedené u Městského

soudu v Praze pod č.j. 8 Af 57/2010-20. V daném daňovém řízení je zkoumána především vykonatelnost exekučního titulu, který je podkladem pro vydání exekučního příkazu.

Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout.

Z nařízeného veřejného projednání věci se žalovaný omluvil a zaslal vyjádření k aktuálnímu stavu řízení o žalobě proti zajišťovacímu příkazu vedeného u Městského soudu pod sp.zn. 8 Af 57/2010, a k žalobě proti exekučnímu příkazu uvedl, že žalobní argumentace žalobce je založena výhradně na námitkách směřujících proti zajišťovacímu příkazu, neboť, jak žalobce ve své žalobě ze dne 30.12.2010 uvádí, správce daně se v rozhodnutí, kterým zamítl žalobcovo odvolání, s ostatními jeho argumenty vypořádal tak, že nemají na vydání exekučního příkazu vliv.

Žalovaný na tomto svém názoru, formulovaném v žalobou napadeném rozhodnutí č.j.13616/10-1500-105418 ze dne 02.11.2010, trvá, když uvádí, že předmětem přezkumu odvolacího orgánu v řízení exekučním je pouze otázka pravomoci a příslušnosti exekučního orgánu, formální a materiální vykonatelnosti exekučního titulu (t.j. zda splňuje zákonem stanovené formální náležitosti pro výkon rozhodnutí a zda určité a srozumitelně stanoví obsah a rozsah vymáhaných práva povinností), běhu lhůty pro placení daně a vhodnosti a proporcionality zvoleného způsobu exekuce. Předmětem přezkumu však nemohou být otázky týkající se jiných řízení či postupů při správě daní (například řízení nalézacího či postupu k odstranění pochybností nebo daňové kontroly). V daném případě byl exekuční příkaz vydán věcně a místně příslušným správcem daně, na podkladě vykonatelného zajišťovacího příkazu, který splňoval jak formální, tak materiální náležitosti dané zákonem, když lhůta pro placení daně dosud neuplynula. Zvolený způsob exekuce byl rovněž přiměřený s ohledem na výši vymáhaného nedoplatku.

K zajišťovacímu příkazu žalovaný dále sdělil, že jeho zákonnost byla potvrzena rozsudkem Městského soudu v Praze, který v řízení vedeném pod sp. zn. 8 Af 57/2010 rozhodl při jednání konaném dne 23.09.2014 tak, že žalobu proti citovanému zajišťovacímu příkazu zamítl s tím, že uvedl, že pro vydání předmětného zajišťovacího příkazu byla rozhodující zejména majetková nedostatečnost. Rozhodnutí o odvolání proti zajišťovacímu příkazu č.j. 9618/10-1500-101316 ze dne 26.07.2010 pak dle názoru citovaného soudu obsahovalo všechny náležitosti, správce daně se v něm vypořádal se všemi odvolacími námitkami a bylo tudíž vydáno v souladu se zákonem.

V rámci nařízeného veřejného jednání právní zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce na žalobě trvá a odkázala na argumentaci vznesenou v podané žalobě.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedení řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobou napadeným rozhodnutím je exekuční příkaz vydaný dle § 73 odst. 6 písm. a) daňového řádu.

Podle ust. § 73 odst. 6 písm. a) daňového řádu: „*Daňová exekuce se provádí vydáním exekučního příkazu na*

a) přikázání pohledávky na peněžní prostředky daňových dlužníků na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev nebo jiné pohledávky „.“

Podle ust. § 73 odst. 4 písm. b) daňového řádu: *Exekuční titul pro daňovou nebo soudní exekuci je ...*

b) vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění, ... “.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že pokud existoval v době vydání exekučního příkazu exekuční titul, jímž byl zajišťovací příkaz byl správce daně oprávněn tento exekuční příkaz vydat, aniž by zkoumal okolnosti vztahující se k vyměření daně (vytýkácímu řízení daňové kontrole) nebo k splnění podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu. Formální a materiální podmínky pro vydání exekučního příkazu byly splněny jelikož, jak bylo řečeno, existoval exekuční titul, jímž byl zajišťovací příkaz a tento zajišťovací příkaz v době vydání exekučního příkazu zůstal v platnosti.

K vydání exekučního příkazu pak správce daně přistoupil až poté, co žalobce neuhradil zajištěnou daň ve lhůtě splatnosti, tj. 7. 7. 2010, a v daném případě tak správci daně nezbývalo než tuto daň vymáhat. Soud musí přisvědčit odvolacímu orgánu v názoru, že ověření správnosti daňového přiznání k DPH za předmětné zdaňovací období, nemá na vydání exekučního příkazu vliv, neboť vykonatelným exekučním titulem je v daném případě již pouhý zajišťovací příkaz, který ke dni vydání exekučního příkazu zůstal v platnosti, a proto na vydání exekučního příkazu neměla vliv ani skutečnost, že vytýkácí řízení na DPH za červen 2010 bylo zahájeno až po vydání exekučního příkazu.

Všechny ostatní námitky uplatněné v žalobě směřují do rozhodnutí o zajišťovacím příkazu, který je předmětem přezkumu v rámci žaloby proti rozhodnutí o zajišťovacím příkazu podané u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 Af 57/2010. Soudu je z úřední činnosti známo, že tato žaloba (8 Af 57/2010) byla jako nedůvodná dne 23. 9. 2010 zamítnuta.

Vzhledem k uvedenému se soud nemohl ztotožnit s námitkami uplatněnými v žalobě a nemohl než konstatovat, že žalovaný vydal rozhodnutí v souladu se zákonem a protože soud neshledal ani takové vady řízení, které by mohly mít z procesního hlediska vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, nemá proto na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. října 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.